

„Водете настъпателната война като Александра Великий, Анни-
бала, Цезаря, Густав-Адолфа, Тюренна, принцъ Евгения и Фрид-
риха Великий; четете, изучавайте историята на тѣхнитѣ 83 похода,
съобразявайте се съ тѣхъ, — това е единственното сръдство да ста-
нете великъ полководецъ и да проникнете въ тайната на иску-
ството; гения ви, просвѣтенъ по този начинъ, ще ви накара да от-
хвърлите правилата, противни на правилата на тѣзи велики хора*).

„Знанието на висшата тактика, (т. е. стратегията), се придобива
само съ опитностъ и изучаване историята на походитѣ на всичкитѣ
велики полководци**).

Тѣзи думи на най великия полководецъ и първостепененъ во-
ененъ авторитетъ отъ най новитѣ времена съдържатъ въ себѣ си
дълбока и обширна смисълъ и велики истини. Господствующата въ
числото на послѣднитѣ е тѣзи, че най добритѣ образци за изучава-
ние и вникване въ искуството на воденито войната сѫ походитѣ
на поименованитѣ отъ Наполеона I седемъ велики полководци отъ
древнитѣ и новитѣ врѣмена.

Отъ високо уважение къмъ тѣзи знаменити думи на Наполеона I,
записани по негова диктовка въ заточението му на островъ Св.
Елена, военното потомство ги признало за ръководящъ основенъ
законъ за себѣ си, като присъединило къмъ седемтѣхъ велики пол-
ководци, поименовани отъ Наполеона I, и самия него, по всички
несъмнѣни права, които той притѣжава за това.

Още въ първото петилѣтие (1821 — 1826 г.) слѣдъ смъртта
на Наполеона I и издаването на бѣлъ свѣтъ мислитѣ, мнѣнията
и правилата му върху военното искуство, военната история и во-
денито на войната, въ по много отъ 20 разни съчинения, на брой
70 тома, изучаването войнитѣ и походитѣ на означенитѣ по горѣ
осемъ велики полководци въ историята било прието, като основа
за изучаването на военната история и стратегията, като искуство
и наука.

Въ 1827 година въ Франция и въ Германия, едновременно
и за първъ пѣтъ се появили напечатани двѣ издания посвятени на

*) Napoléon, memoires de Montholon II, 189

**) Napoléon, memoires de Montholon II, 51.